

Bediüzzaman çağı okur, teşhis eder

Çağın insanı ile iletişim ve diyalog kurabilmek için günümüz sosyal yapısına uygun hareket son derece önemli. Aksi halde iletişim kuramazsınız. Ulaşsanız da sağlıklı bir yaklaşım sergilemeyez, etkileyemezsiniz.

Hakikat mesleğini ihya eden Bediüzzaman, önce günümüz şartlarını, psiko-sosyal yapısını tahlil eder; çağımızı iyi okur. Buna göre, günümüz;

- İman esaslarının inkâr edilip, ateizmin hüküm sürdüğü,
- Gayr-ı İslâmî âdetlerin (yaşayış tarzlarının) istilâ ettiği,
- Bid'aların (İslâm'da olmayan hallerin) seller gibi her yere girdiği,
- Dalâletin tahribatının,1 ilim ve teknolojiyle yapıldığı dehşetli bir devirdir.

Yani, tüm "olumsuz izm"lerden ve sapıtmış felsefik akımlardan müteşekkil Deccalizmin2 tahribat ve saldırıları var.

Deccalizmi önemsemeliyiz: Zira, bugün yapılan savaş, işgal; verilen kavga, mücadele ve hatta yasakların arkasında Deccaliyet vardır. Karşısında da Mehdiyet! Deccalizmi önemsemeliyiz, zira, sadece Müslümanlara karşı değil, bütün inançlara, dinlere karşı savaş açmıştır. Hıristiyan âlemini tarumar ettikten sonra, İslâm ülkelerine de sirayet etmiş, imânî zaafı doğurduktan sonra, ahlâkî temelleri de sarmıştır.

Deccalizmin merkez üssü ülkemizde ve İslâm âleminde hüküm süren deccalizm, Hıristiyan âlemi ve dünyadakinden daha dehşetlidir. Zira, dünyadaki zaten tahrif olmuş, bitmiş, sönmeye yüz tutmuş bir dini tahrip etti. Türkiye'deki ise, bir harfi dahi değişmemiş, bütün meseleleri hak ve hakikata dayanan; hükümlerini akla, kalbe, vicdana tasdik ettiren İslâmiyeti kaldırmaya çalışmıştır.

Aynı zamanda bugün, bütün akıl ve zihinleri;

- Siyaset metâ,

- Dünya hayatının temini, şaşası, lüksü...

- Yolunu şaşırılmış, Kur'ânla barışık olmayan sapıtılmış felsefe meşgul ediyor.

Ayrıca, imân esasları ile namaz, oruç, hac, zekât ve İslâmın sâir temel şartları günümüzde terk ediliyorlar. Ve onlara hücum ediliyor.

Diğer taraftan, bu zamanın insanı bilmediğinden ibadeti terk ediyor veya gayr-i meşrû hayatın zararlarını idrâk etmediğinden o sefaletin içine düşüyor değil! Zararı zarar bildiği halde düşüyor. Sigarının zararlarını, alkolün, kumarın, fuhşun dehşetli tahribatını, uyuşturucunun iflâh etmez neticelerini bilmeyen yok gibidir. Yine de gençler, insanlar bu zaafın içine düşüyorlar. Sebebi "bilmezlik" değil, imânın zayıf olması, bu zamanın şartlarına göre nefis terbiyesinin yokluğudur.

Eski zamanda küfr-ü mutlak ve fenden gelen dalâletler ve küfr-ü inâdîden gelen temerrüd bu zamana nisbeten pek azdı. Onun için eski İslâm muhakkiklerinin dersleri, hüccetleri o zamanda tam kâfî olurdu, küfr-ü meşkûku çabuk izâle ederlerdi. Allah'a îman umûmi olduğundan, Allah'ı tanıttırmakla ve Cehennem azâbını ihtar etmekle, çokları sefâhetlerden, dalâletlerden vazgeçebilirdi. Şimdi ise, eski zamanda bir memlekette olan bir kâfir-i mutlak yerine, bir kasabada yüz tane bulunabilir. Eskide fen ve ilim ile dalâlete girip inat ve temerrüd ile hakâik-ı îmâna karşı çıkana nisbeten şimdi yüz derece ziyâde olmuş. Bu mütemerrid inatçılar, firavunluk derecesinde bir gurur ile ve dehşetli dalâletleriyle hakâik-ı îmâniyeye karşı muâraza ettiklerinden, elbette bunlara karşı, atom bombası gibi, bu dünyada onların temellerini parça parça edecek bir hakâikat-i kudsiye lâzımdır ki, onların tecâvüzâtını durdursun ve bir kısmını îmâna getirsin.³

Dolayısıyla, bu inkâr zamanının şartlarına, ihtiyaçlarına göre Kur'ânî melzeme, ilâç üretmek gerekiyor. Ve özellikle günümüzde, insanların akıl, mantık ve vicdanlarını tatmin edecek, his ve lâtifelerini doyuracak tarzda izah ve ispat etmek son derece önemli.

Dipnotlar: 1-Sözler, s. 442. 2-Şuâlar, s. 497-515; Mektûbat, s. 60. 3-Ayetü'l-Kübra, s. 191-193; 199-200.